

nemmelsen, hvad forslagsstillerne mener med sådanne ord og en sådan hensigt, og jeg synes, det er forstemmende. I min verden er al oplysning af det gode, men holdningsskabende oplysning for skatteborgerpenge bryder jeg mig ikke om.

Normalt kan man i de fleste beslutningsforslag finde fornuftige og sympatiske elementer. Det er der også i dette forslag, men desværre synes jeg, de bliver overskygget af den usympatiske hensigt, og Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi sådan set enige i målsætningen med det her forslag. Vi mener også, at oplysning og debat er vigtige, og derfor er vi også tilfredse med, at de målsætninger, som forslaget indeholder, allerede kan opfyldes inden for de rammer, vi har i dag, som ministeren også fremførte i sit indlæg.

Vi er ikke enige i, at der skal anvendes flere statslige midler til oplysningskampagner. Vi støtter regeringens finanslovsforslag for 2006, hvor det blev besluttet, at de flest mulige midler fremover skal gå direkte til konkrete projekter i udviklingslandene, og at vi fremover skal tage stilling til værdien af hvert enkelt oplysningsprojekt set i relation til værdien af projekter i udviklingslandene.

Jeg hæfter mig ved, at forslagsstillerne i forslaget skriver, at det frie marked ikke i tilstrækkelig grad efterspørger information om globaliseringskonsekvenser for udviklingslandene. Men problemet er vel netop, at det aner vi faktisk ikke noget som helst om. I dag er der jo ingen, der har nogen som helst fornemmelse af, om der er harmoni mellem udbuddet af oplysningskampagner og informationsmaterialer og efterspørgslen efter dette.

Udbuddet af informationsmaterialer osv. er jo i dag forudbestemt, i og med at der hvert år har været et fast beløb, man har kunnet bruge. Ingen aner, om det modsvarer det behov, der er, og det, der har været, men vi sikrer netop, at der fremover skabes bedre harmoni mellem udbud og efterspørgsel, når det bliver en opgave for den enkelte ngo at tilrettelægge, hvordan man ønsker at bruge egne midler på kampagner og brochurmaterialer.

Kl. 16.10

Jeg vil gerne sige, at vi sådan set deler forslagsstillerens ønske om en analyse af oplysningsindsatsen, og derfor glæder vi os også

over, at der – som vi hørte fra ministeren – allerede er flere initiativer i gang. Vi glæder os især over planerne om udvikling af en hjemmeside, hvor man samlet henviser til oplysningsmateriale målrettet den brede befolkning. Her synes jeg, det er helt oplagt, at man samler erfaringer om, hvilke projekter der har givet et fornuftigt afkast, og hvilke der har været mindre succesfulde. Jeg er sikker på, at sådan en side ikke kun vil være til glæde og gavn for den danske befolkning som brugere, men også for ngo'er og andre, som her vil kunne hente værdifuld information og lære af andres erfaringer.

For os Konservative har det i forbindelse med finansloven været afgørende, at der ikke er tale om besparelser på udviklingsbistanden. Fremover vil de midler, der i dag går til brochuremateriale, oplysning osv., blive anvendt af ngo'erne til konkrete projektaktiviteter til gavn for de fattige mennesker i udviklingslandene. Vi vil naturligvis følge det videre forløb meget nøje, ligesom vi også hen ad vejen vil være villige til at se på konkrete forhold, hvis behovet skulle opstå, ikke mindst i undervisningssektoren. I første omgang vil vi dog følge udviklingen og se, hvordan det går.

Det Konservative Folkeparti kan af disse årsager ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er ordførerens overvejelse om efterspørgsel efter oplysning og udbuddet af oplysning, der interesserer mig.

Ordføreren siger, at fra statslig side kan man vurdere, hvem der gerne vil oplyse. Men hvordan kan man vurdere, om der er tilstrækkelig oplysning til dem, der gerne vil have den? Beslutningsforslaget indeholder en idé om at undersøge, om efterspørgslen efter oplysning bliver efterkommet, men der siges intet om folks ønske om viden om, hvad der foregår i ulandene i retning af globalisering, ved vurdering af ansøgninger fra ngo'er. Der siges kun noget om, hvad ngo'erne har kræfter og muligheder for at efterspørge med konkrete ansøgninger hos ministeren, men der siges ikke noget om, hvad folk faktisk gerne vil have.

Hvad er det for en afprøvning, ordføreren forventer, der skal komme af det? Faktisk kan det blive til mindre og mindre og mindre, hvis man følger ordførerens logik, nemlig at jo færre ansøgninger der er, desto mindre behov er der for oplysning.